

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

AFGØRELSE Nr. 1/2010 TRUFFET AF LUFTFARTSUDVALGET FÆLLESSKABET/SCHWEIZ, DER ER OPRETTET I HENHOLD TIL AFTALEN MELLEM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DET SCHWEIZISKE FORBUND OM LUFTFART

af 7. april 2010

om erstatning af bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart

(2010/239/EU)

LUFTFARTSUDVALGET FÆLLESSKABET/SCHWEIZ HAR —

under henvisning til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 23, stk. 4 —

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Aftalens bilag affattes som bilaget til nærværende afgørelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. april 2010.

På det blandede udvalgs vegne

Lederen af Den Europæiske Unions delegation

Daniel CALLEJA CRESPO

Lederen af den schweiziske delegation

Peter MÜLLER

BILAG

I forbindelse med denne aftale gælder følgende:

- i kraft af Lissabontraktaten, som trådte i kraft den 1. december 2009, erstattes og efterfølges Det Europæiske Fællesskab af Den Europæiske Union
- når der i retsakterne i dette bilag henvises Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, som erstattes af Den Europæiske Unions medlemsstater, eller betingelserne for en forbindelse med dem, gælder henvisningerne i forbindelse med aftalen også for Schweiz eller for betingelserne for en forbindelse med Schweiz
- hvis ikke andet gælder efter denne aftales artikel 15, omfatter udtrykket »EF-luftfartsselskab«, når det anvendes i nedenstående EF-direktiver og -forordninger, også luftfartsselskaber, der er driftsgodkendt og har deres vigtigste forretningsområde og eventuelle hovedkontor i Schweiz, jf. Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EF) nr. 1008/2008. Enhver henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 forstås som en henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008
- enhver henvisning til traktatens artikel 81 og 82 forstås som henvisninger til artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

1. Luftfartsliberalisering og andre regler for civil luftfart

Nr. 1008/2008

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafik tjenester i Fællesskabet

Henvisningerne til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 og (EØF) nr. 2408/92 i artikel 4, 15, 18, 27 og 35 i aftalen forstås som henvisninger til forordning (EF) nr. 1008/2008.

Nr. 2000/79

Rådets direktiv 2000/79 af 27. november 2000 om iværksættelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for mobile arbejdstagere i civil luftfart, som er indgået af Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (AEA), European Transport Workers' Federation (ETF), European Cockpit Association (ECA), Den Europæiske Organisation for Regionale Luftfartsselskaber (ERA) og Den Internationale Charterflysammenslutning (IACA)

Nr. 93/104

Rådets direktiv af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, som ændret ved:

- Direktiv 2000/34/EF

Nr. 437/2003

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 27. februar 2003 om indberetning af statistiske oplysninger om passager-, fragt- og postflyvning

Nr. 1358/2003

Kommissionens forordning af 31. juli 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 437/2003 om indberetning af statistiske oplysninger om passager-, fragt- og postflyvning og om ændring af bilag I og II hertil

Nr. 785/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 21. april 2004 om forsikringskrav til luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører

Nr. 95/93

Rådets forordning af 18. januar 1993 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne, artikel 1-12, som ændret ved:

- Forordning (EF) nr. 793/2004

Nr. 96/67

Rådets direktiv af 15. oktober 1996 om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne

(Artikel 1-9, 11-23 og 25)

Nr. 80/2009

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 14. januar 2009 om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2299/89

2. Konkurrenceregler

I nedenstående tekster forstås henvisninger til traktatens artikel 81 og 82 som henvisninger til denne aftales artikel 8 og 9.

Nr. 3975/87

Rådets forordning af 14. december 1987 om fastsættelse af fremgangsmåden ved anvendelse af konkurrencereglerne på virksomheder i luftfartssektoren (artikel 6, stk. 3), som ændret senest ved:

— Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (artikel 1-13, 15-45)

Nr. 1/2003

Rådets forordning af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (artikel 1-13, 15-45)

(I det omfang denne forordning er relevant for anvendelsen af denne aftale. Indsættelsen af denne forordning berører ikke opgavefordelingen i henhold til denne aftale).

Forordning nr. 17/62 er ophævet ved forordning nr. 1/2003 med undtagelse af artikel 8, stk. 3, som fortsat finder anvendelse på beslutninger, der er vedtaget i henhold til traktatens artikel 81, stk. 3, før anvendelsesdatoen for denne forordning, indtil udløbet af gyldighedsperioden for disse beslutninger.

Nr. 773/2004

Kommissionens forordning af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82, som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1792/2006

Nr. 139/2004

Rådets forordning af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EF-fusionsforordningen)

(Artikel 1-18, artikel 19, stk. 1 og 2, og artikel 20-23)

For så vidt angår fusionsforordningens artikel 4, stk. 5, gælder følgende mellem Det Europæiske Fællesskab og Schweiz:

1. Hvad angår fusioner, som de er defineret i artikel 3 i forordning (EF) nr. 139/2004, og som ikke har fællesskabsdimension som defineret i samme forordnings artikel 1, og som vil kunne efterprøves i henhold til den nationale konkurrencelovgivning i mindst tre medlemsstater og Det Schweiziske Forbund, kan personer eller virksomheder som anført i samme forordnings artikel 4, stk. 2, før anmeldelsen til de kompetente myndigheder ved en begrundet erklæring meddele Europa-Kommissionen, at fusionen bør behandles af Kommissionen.

2. Europa-Kommissionen videresender omgående alle erklæringer i henhold til artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 139/2004 og ovenstående afsnit til Det Schweiziske Forbund.

3. Har Det Schweiziske Forbund tilkendegivet, at det ikke indvilliger i anmodningen om at henvise sagen, forbliver kompetencen hos den kompetente schweiziske konkurrencemyndighed, og sagen henvises ikke fra Det Schweiziske Forbund i henhold til dette afsnit.

Hvad angår de i fusionsforordningens artikel 4, stk. 4 og 5, artikel 9, stk. 2 og 6, og artikel 22, stk. 2, nævnte tidsfrister, gælder følgende:

1. Europa-Kommissionen fremsender omgående alle relevante dokumenter i henhold til artikel 4, stk. 4 og 5, artikel 9, stk. 2 og 6, og artikel 22, stk. 2, til den kompetente schweiziske konkurrencemyndighed.
2. De tidsfrister, der er anført i forordning (EF) nr. 139/2004, artikel 4, stk. 4 og 5, artikel 9, stk. 2 og 6, og artikel 22, stk. 2, begynder for Det Schweiziske Forbunds vedkommende at løbe fra den kompetente schweiziske konkurrencemyndigheds modtagelse af de relevante dokumenter.

Nr. 802/2004

Kommissionens forordning af 7. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (artikel 1-24), som ændret senest ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1792/2006

Nr. 2006/111

Kommissionens direktiv af 16. november 2006 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuelighed i bestemte virksomheder

Nr. 487/2009

Rådets forordning (EF) nr. 487/2009 af 25. maj 2009 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på visse kategorier af aftaler og samordnet praksis inden for luftfartssektoren

3. Flyvesikkerhed

Nr. 91/670

Rådets direktiv af 16. december 1991 om gensidig anerkendelse af personcertifikater, der giver adgang til udøvelse af funktioner i civil luftfart

(artikel 1-8)

Nr. 3922/91

Rådets forordning af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart (artikel 1-3, artikel 4, stk. 2, artikel 5-11 og artikel 13), som ændret senest ved:

— Forordning (EF) nr. 1899/2006

— Forordning (EF) nr. 1900/2006

— Kommissionens forordning (EF) nr. 8/2008

— Kommissionens forordning (EF) nr. 859/2008

Nr. 94/56

Rådets direktiv af 21. november 1994 om fastlæggelse af de grundlæggende principper for undersøgelse af flyveha-varier og flyvehændelser inden for civil luftfart

(artikel 1-13)

Nr. 2004/36

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 21. april 2004 om sikkerhed forbundet med tredjelandes luftfartøjer, der benytter Fællesskabets lufthavne (artikel 1-9 og 11-14), som ændret senest ved:

— Kommissionens direktiv 2008/49/EF

Nr. 351/2008

Kommissionens forordning af 16. april 2008 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/36/EF med hensyn til opprioriteringen af rampeinspektioner af luftfartøjer, der benytter Fællesskabets lufthavne

Nr. 768/2006

Kommissionens forordning af 19. maj 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/36/EF med hensyn til indsamling og udveksling af oplysninger om sikkerhed i forbindelse med luftfartøjer, der benytter Fællesskabets lufthavne, og forvaltning af informationssystemet

Nr. 2003/42

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 13. juni 2003 om indberetning af hændelser inden for civil luftfart (artikel 1-12)

Nr. 1321/2007

Kommissionens forordning af 12. november 2007 om nærmere regler for registrering i en central database af oplysninger om hændelser inden for civil luftfart, som udveksles i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF

Nr. 1330/2007

Kommissionens forordning af 24. september 2007 om nærmere regler for videregivelse af oplysninger om hændelser inden for civil luftfart til berørte parter i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF

Nr. 1592/2002

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 15. juli 2002 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur (i det følgende benævnt »forordningen«), som ændret ved:

- Forordning (EF) nr. 1643/2003
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1701/2003
- Kommissionens forordning (EF) nr. 334/2007
- Kommissionens forordning (EF) nr. 103/2007

Luftfartssikkerhedsagenturet (EASA) har også i Schweiz de beføjelser, som forordningens bestemmelser tillægger det.

Kommissionen har også i Schweiz de beføjelser, der er overdraget den i forbindelse med afgørelser i henhold til artikel 10, stk. 2, 4 og 6, artikel 16, stk. 4, artikel 29, stk. 3, litra i), artikel 31, stk. 3, artikel 32, stk. 5, og artikel 53, stk. 4.

Uanset den horisontale tilpasning i det første led i bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart er Schweiz ikke omfattet af henvisningerne til »medlemsstater« i forordningens artikel 54 eller i bestemmelserne i afgørelse 1999/468/EF, som der henvises til i denne bestemmelse.

Intet i denne forordning må fortolkes på en sådan måde, at EASA bemyndiges til at handle på Schweiz' vegne i forbindelse med internationale aftaler, medmindre der er tale om at bistå med overholdelsen af dets forpligtelser i henhold til sådanne aftaler.

Inden for rammerne af denne aftale skal forordningens bestemmelser læses med følgende tilpasninger:

- a) I artikel 9 foretages følgende ændringer:
 - i) I stk. 1 indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.
 - ii) I stk. 2, litra a), indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

iii) Stk. 2, litra b) og c), udgår.

iv) Følgende stykke tilføjes:

»3. Når Fællesskabet forhandler med et tredjeland for at indgå en aftale, som fastsætter, at en medlemsstat eller EASA må udstede certifikater på grundlag af certifikater udstedt af det pågældende tredjeland, bestræber det sig på at opnå et tilbud fra Schweiz om en lignende aftale med det pågældende tredjeland. Schweiz bestræber sig på sin side på at indgå aftaler med tredjelande, som svarer til Fællesskabets aftaler med disse.«

b) I artikel 20 tilføjes følgende stykke:

»4. Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne kan schweiziske statsborgere, som råder over alle deres borgerrettigheder, blive ansat på kontrakt af agenturets administrerende direktør.«

c) I artikel 21 tilføjes følgende stykke:

»Schweiz anvender protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, jf. bilag A til nærværende bilag, på agenturet i overensstemmelse med tillægget til bilag A.«

d) I artikel 28 tilføjes følgende stykke:

»Schweiz deltager fuldt ud i bestyrelsen og har i denne de samme rettigheder og forpligtelser som EU-medlemsstater, med undtagelse af stemmeret.«

e) I artikel 48 tilføjes følgende stykke:

»8. Schweiz medvirker til at yde det finansielle bidrag, der er omhandlet i stk. 1, litra a), efter følgende formel:

$$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C$$

hvor

S = den del af EASA's budget, som ikke dækkes af de gebyrer og betalinger, der er omhandlet i stk. 1, litra b) og c)

a = antallet af associerede stater

b = antallet af EU-medlemsstater

c = Schweiz' bidrag til ICAO's budget

C = medlemsstaternes og de associerede staters samlede bidrag til ICAO's budget.«

f) I artikel 50 tilføjes følgende stykke:

»Bestemmelserne om Fællesskabets finanskontrol i Schweiz af deltagerne i agenturets aktiviteter findes i bilag B til nærværende bilag.«

g) Bilag II til forordningen udvides til at omfatte følgende luftfartøjer som produkter, der er omfattet af artikel 2, stk. 3, litra a), punkt ii), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1702/2003 af 24. september 2003 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer ⁽¹⁾:

A/c — [HB IDJ] — type CL600-2B19

A/c — [HB-IGM] — type Gulfstream G-V-SP

⁽¹⁾ EUT L 243 af 27.9.2003, s. 6.

A/c — [HB-IIS, HB-IYY, HB-IMJ, HB-IVL, HB-IVZ, HB-JES] — type Gulfstream G-V

A/c — [HB-IBX, HB-IKR, HB-IMY, HB-ITF, HB-IWY] — type Gulfstream G-IV

A/c — [HB-XJF, HB-ZCW, HB-ZDF, HB-ZDO] — type MD 900.

Nr. 736/2006

Kommissionens forordning af 16. maj 2006 om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs arbejdsmetoder ved standardinspektioner

Nr. 1702/2003

Kommissionens forordning af 24. september 2003 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer, som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 335/2007

— Kommissionens forordning (EF) nr. 381/2005

— Kommissionens forordning (EF) nr. 375/2007

— Kommissionens forordning (EF) nr. 706/2006

— Kommissionens forordning (EF) nr. 287/2008

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1057/2008

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1194/2009.

Inden for rammerne af denne aftale skal bestemmelserne i forordningen forstås således:

I artikel 2 foretages følgende ændringer:

I stk. 3, 4, 6, 8, 10, 11, 13 og 14 ændres datoen »28. september 2003« til »ikrafttrædelsesdatoen for den afgørelse i Luftfartsudvalget Fællesskabet/Schweiz, som indarbejder forordning (EF) nr. 1592/2002 i bilaget til forordningen«.

Nr. 2042/2003

Kommissionens forordning af 20. november 2003 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver, som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 707/2006

— Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2007

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1056/2008

— Kommissionens forordning (EU) nr. 127/2010

Nr. 104/2004

Kommissionens forordning af 22. januar 2004 om fastsættelse af regler for organisation og sammensætning af klagenævnet for Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur

Nr. 593/2007

Kommissionens forordning af 31. maj 2007 om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs vederlag og gebyrer, som ændret senest ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1356/2008

Nr. 2111/2005

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 14. december 2005 om opstilling af en fællesskabsliste over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet og oplysning til passagerer om det transporterende luftfartsselskabs identitet, samt ophævelse af artikel 9 i direktiv 2004/36/EF

Nr. 473/2006

Kommissionens forordning af 22. marts 2006 om gennemførelsesbestemmelser til den fællesskabsliste over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet, der er omhandlet i kapitel II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005

Nr. 474/2006

Kommissionens forordning af 22. marts 2006 om opstilling af fællesskabslisten over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet i henhold til kapitel II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005, som ændret senest ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1144/2009 ⁽¹⁾.

4. Luftfartssikkerhed

Nr. 2320/2002 ⁽²⁾

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 16. december 2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart (artikel 1-8 og 10-13), som ændret ved:

— Forordning (EF) nr. 849/2004

Nr. 1217/2003 ⁽³⁾

Kommissionens forordning af 4. juli 2003 om specifikationer for nationale kvalitetskontrolprogrammer vedrørende sikkerhed inden for civil luftfart

Nr. 1486/2003 ⁽⁴⁾

Kommissionens forordning af 22. august 2003 om fastlæggelse af procedurer for Kommissionens inspektioner af sikkerheden inden for civil luftfart

(Artikel 1-13 og 15-18)

Nr. 1138/2004 ⁽⁵⁾

Kommissionens forordning af 21. juni 2004 om en fælles definition af kritiske zoner i security-beskyttede områder i lufthavne

Nr. 300/2008

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002

Nr. 820/2008 ⁽⁶⁾

Kommissionens forordning af 8. august 2008 om foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed, som ændret senest ved:

— Kommissionens forordning (EU) nr. 133/2010

— Kommissionens forordning (EU) nr. 134/2010

— Kommissionens forordning (EU) nr. [...] /2010

⁽¹⁾ Denne forordning finder anvendelse i Schweiz, så længe den er i kraft i EU.

⁽²⁾ Denne forordning ophæves den 29. april 2010, når forordning (EF) nr. 300/2008 finder fuld anvendelse.

⁽³⁾ Denne forordning ophæves den 29. april 2010, når forordning (EF) nr. 300/2008 finder fuld anvendelse.

⁽⁴⁾ Denne forordning ophæves den 29. april 2010, når forordning (EF) nr. 300/2008 finder fuld anvendelse.

⁽⁵⁾ Denne forordning ophæves den 29. april 2010, når forordning (EF) nr. 300/2008 finder fuld anvendelse.

⁽⁶⁾ Denne forordning ophæves den 29. april 2010, når forordning (EF) nr. 300/2008 finder fuld anvendelse.

Nr. 4333/2008 ⁽¹⁾

Kommissionens beslutning af 8. august 2008 om yderligere foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed, finder anvendelse fra den 1. oktober 2008

Nr. 272/2009

Kommissionens forordning af 2. april 2009 om supplerung af de fælles grundlæggende normer for civil luftfartssikkerhed som fastlagt i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008, som ændret senest ved:

— Kommissionens forordning (EU) nr. 297/2010

Nr. 1254/2009

Kommissionens forordning af 18. december 2009 om fastlæggelse af kriterier for medlemsstaternes fravigelse af de fælles grundlæggende normer for den civile luftfartssikkerhed og vedtagelse af alternative sikkerhedsforanstaltninger

Nr. 18/2010

Kommissionens forordning (EU) af 8. januar 2010 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 med hensyn til specifikationer for nationale kvalitetskontrolprogrammer vedrørende sikkerhed inden for civil luftfart

Nr. 72/2010

Kommissionens forordning (EU) af 26. januar 2010 om fastlæggelse af procedurer for gennemførelse af Kommissionens inspektioner på luftfartssikkerhedsområdet

Nr. 185/2010

Kommissionens forordning (EU) af 4. marts 2010 om detaljerede foranstaltninger til gennemførelse af de fælles grundlæggende normer for luftfartssikkerhed

Nr. C(2010)774

Kommissionens afgørelse (EU) af 13. april 2010 om detaljerede foranstaltninger til gennemførelse af de fælles grundlæggende normer for luftfartssikkerhed, der indeholder oplysninger som omhandlet i artikel 18, litra a), i forordning (EF) nr. 300/2008

5. Lufttrafikstyring

Nr. 549/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 10. marts 2004 om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum (rammeforordningen).

Kommissionen besidder i Schweiz den kompetence, som den er tildelt i henhold til artikel 6, artikel 8, stk. 1, og artikel 10, 11 og 12.

Uanset den horisontale tilpasning, der henvises til i det første led i bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart, gælder henvisningerne til »medlemsstaterne« i artikel 5 i forordning (EF) nr. 549/2004 eller i bestemmelserne i afgørelse 1999/468/EF, som der henvises til i denne bestemmelse, ikke for Schweiz.

Nr. 550/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 10. marts 2004 om udøvelse af luftfartstjenester i det fælles europæiske luftrum (luftfartstjenesteforordningen).

Kommissionen besidder i Schweiz den kompetence, som den er tildelt i henhold til artikel 16, som ændret i det følgende.

Forordningens bestemmelser skal i forbindelse med aftalen ændres således:

a) Artikel 3 ændres således:

I stk. 2 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

⁽¹⁾ Denne forordning ophæves den 29. april 2010, når forordning (EF) nr. 300/2008 finder fuld anvendelse.

b) Artikel 7 ændres således:

I stk. 1 og stk. 6 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

c) Artikel 8 ændres således:

I stk. 1 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

d) Artikel 10 ændres således:

I stk. 1 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

e) Artikel 16, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen fremsender sin afgørelse til medlemsstaterne og underretter tjenesteudøveren herom, for så vidt denne er retligt berørt.«

Nr. 551/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 10. marts 2004 om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum (luftrumsforordningen).

De beføjelser, Kommissionen har i henhold til artikel 2, artikel 3, stk. 5, og artikel 10, har den også i Schweiz.

Nr. 552/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 10. marts 2004 om interoperabilitet i det europæiske lufttrafikstyringsnet (interoperabilitetsforordningen)

De beføjelser, Kommissionen har i henhold til artikel 4 og 7 samt artikel 10, stk. 3, har den også i Schweiz.

Forordningens bestemmelser skal i forbindelse med aftalen ændres således:

a) Artikel 5 ændres således:

I stk. 2 indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

b) Artikel 7 ændres således:

I stk. 4 indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

c) I bilag III foretages følgende ændringer:

I afsnit 3, andet og sidste led, indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

Nr. 2096/2005

Kommissionens forordning af 20. december 2005 om fælles krav til udøvelse af luftfartstjenester, som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1315/2007

— Kommissionens forordning (EF) nr. 482/2008

— Kommissionens forordning (EF) nr. 668/2008

De beføjelser, Kommissionen har i henhold til artikel 9, har den også i Schweiz.

Nr. 2150/2005

Kommissionens forordning af 23. december 2005 om fælles regler for fleksibel udnyttelse af luftrummet

Nr. 1033/2006

Kommissionens forordning af 4. juli 2006 om procedurekravene for flyveplaner i fasen før flyvning i det fælles europæiske luftrum

Nr. 1032/2006

Kommissionens forordning af 6. juli 2006 om krav til automatiske systemer til udveksling af flyvedata med henblik på anmeldelse, koordination og overdragelse af flyvninger mellem flyvekontrolenheder, som ændret senest ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 30/2009

Nr. 2006/23

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 5. april 2006 om et EF-flyveledercertifikat

Nr. 730/2006

Kommissionens forordning af 11. maj 2006 om luftrumsklassifikation og adgang til flyvninger udført efter visuel-flyvereglerne over flyveniveau 195

Nr. 219/2007

Rådets forordning af 27. februar 2007 om oprettelse af et fællesforetagende til udvikling af en ny generation af det europæiske lufttrafikstyringssystem (SESAR), som ændret senest ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1361/2008

Nr. 633/2007

Kommissionens forordning af 7. juni 2007 om krav til anvendelse af en flyvedataoverførselsprotokol med henblik på anmeldelse, samordning og overdragelse af flyvninger mellem flyvekontrolenheder

Nr. 1265/2007

Kommissionens forordning af 26. oktober 2007 om krav til luft-til-jord-talekanaladskillelse for det fælles europæiske luftrum

Nr. 29/2009

Kommissionens forordning af 16. januar 2009 om fastlæggelse af krav til datalink-tjenester i det fælles europæiske luftrum

Nr. 262/2009

Kommissionens forordning af 30. marts 2009 om fastsættelse af krav for den koordinerede tildeling og brug af Mode S-interrogator-koder i det fælles europæiske luftrum

6. Miljø og støj

Nr. 2002/30

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 26. marts 2002 om bestemmelser og procedurer med henblik på indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne (artikel 1-12 og 14-18).

(Bilag I anvendes med de ændringer, der følger af bilag II, kapitel 8 (Transportpolitik), afdeling G (Lufttransport), nr. 2 til akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republik, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlaget for Den Europæiske Union.)

Nr. 89/629

Rådets direktiv af 4. december 1989 om begrænsning af støjemissionen fra civile subsoniske jettfly

(artikel 1-8)

Nr. 2006/93/EF

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 12. december 2006 om regulering af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 3, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988)

7. Forbrugerbeskyttelse

Nr. 90/314

Rådets direktiv af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure

(artikel 1-10)

Nr. 93/13

Rådets direktiv af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler.

(artikel 1-11)

Nr. 2027/97

Rådets forordning af 9. oktober 1997 om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker (artikel 1-8), som ændret ved:

— Forordning (EF) nr. 889/2002

Nr. 261/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91

(artikel 1-18)

Nr. 1107/2006

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly

8. Diverse

Nr. 2003/96

Rådets direktiv af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet

(Artikel 14, stk. 1, litra b), og artikel 14, stk. 2).

9. Bilag

A: Protokol vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter

B: Bestemmelser om Den Europæiske Unions finanskontrol af schweiziske deltagere i EASA's aktiviteter

—

BILAG A

PROTOKOL OM DEN EUROPÆISKE UNIONS PRIVILEGIER OG IMMUNITETER

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den Europæiske Union og Euratom i henhold til artikel 343 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 191 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab («Euratom») på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

KAPITEL I

DEN EUROPÆISKE UNIONS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER*Artikel 1*

Unionens lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvisition, beslaglæggelse og ekspropriation. Unionens ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller juridisk art.

Artikel 2

Unionens arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Unionen, dens aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Unionen til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordrøje konkurrencevilkårene inden for Unionen.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for alment nyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Unionen er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Unionen er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af dens publikationer.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER*Artikel 5*

Unionens institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstå samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Unionens institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 6

Formændene for Unionens institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passersedler, hvis form bestemmes af Rådet, der træffer afgørelse med simpelt flertal, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejseselegitimation. Disse passersedler udstedes til tjenstemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenstemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Unionen.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passersedler som gyldig rejselegitimation på tredjelandets område.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 7

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, som tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv
- b) af de øvrige medlemsstaters regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 8

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 9

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER

Artikel 10

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Unionens institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Unionens rådgivende organer.

KAPITEL V

DEN EUROPÆISKE UNIONS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 11

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte skal uanset deres nationalitet på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at traktaternes bestemmelser dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Unionen, dels om Den Europæiske Unions Domstols kompetence til at afgøre tvister mellem Unionen og dens tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør

- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge

- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligvis indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer

- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohaver og ejendele samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohaver og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne

- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 12

Løn, vederlag og honorarer, som Unionen udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Unionen på de betingelser og efter den fremgangsmåde, der fastsættes af Europa-Parlamentet og Rådet ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af de berørte institutioner.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Unionen.

Artikel 13

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Unionens tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Unionens tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Unionens medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af at denne var beliggende i en af Unionens medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen, i det omfang denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelands ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 14

Europa-Parlamentet og Rådet fastlægger ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af de berørte institutioner den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 15

Europa-Parlamentet og Rådet bestemmer ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af andre interesserede institutioner, på hvilke grupper af Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 11, 12, stk. 2, og 13 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

**PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER
AKKREDITERET HOS DEN EUROPÆISKE UNION***Artikel 16*

Den medlemsstat, på hvis område Unionens hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Unionen akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

GENERELLE BESTEMMELSER*Artikel 17*

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Unionens interesse.

Enhver af Unionens institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Unionens interesser.

Artikel 18

Ved anvendelse af denne protokol handler Unionens institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 19

Artiklerne 11-14 og 17 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 20

Artiklerne 11-14 og 17 finder anvendelse på Den Europæiske Unions Domstols dommere, generaladvokater, justitssekretærer og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollen om statuten for Den Europæiske Unions Domstol vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 21

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 22

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

TILLÆG TIL BILAG A

NÆRMERE BESTEMMELSER FOR ANVENDELSEN AF PROTOKOLLEN VEDRØRENDE DEN EUROPÆISKE UNIONS PRIVILEGIER OG IMMUNITETER I SCHWEIZ

1. Udvidelse af anvendelsen til Schweiz

Henvisninger til medlemsstaterne i protokollen om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (i det følgende benævnt »protokollen») omfatter også Schweiz, medmindre andet udtrykkeligt fastsættes i de følgende bestemmelser.

2. Agenturets fritagelse for indirekte skatter (herunder moms)

Der opkræves ikke moms for varer og tjenesteydelser, der eksporteres fra Schweiz. Moms, der opkræves ved levering af varer og tjenesteydelser til tjenestebrug til agenturet i Schweiz, skal ifølge protokollens artikel 3, stk. 2, tilbagebetales. Der indrømmes momsfritagelse, hvis den samlede købspris på de varer og tjenesteydelser, som er angivet på fakturaen eller på et tilsvarende dokument, udgør mindst 100 schweiziske francs (inkl. skatter og afgifter).

Momsen tilbagebetales efter indsendelse af de relevante schweiziske formularer til "Administration fédérale des contributions, Division principale de la TVA". Ansøgningerne behandles i princippet inden for tre måneder fra indsendelsen af ansøgningen og de nødvendige bilag.

3. Procedurer for anvendelsen af reglerne for agenturets personale

For så vidt angår protokollens artikel 12, stk. 2, fritager Schweiz ifølge egne retsprincipper agenturets tjenestemænd og øvrige ansatte, jf. artikel 2 i Rådets forordning (EKSF, Euratom, EØF) nr. 549/69 ⁽¹⁾, for alle skatter, der opkræves af de føderale, kantonale og kommunale myndigheder af lønninger, vederlag og honorarer, der udbetales af Den Europæiske Union, og som beskattes til fordel for Den Europæiske Union.

Schweiz betragtes ikke som en medlemsstat i betydningen i punkt 1 i dette tillæg med henblik på anvendelsen af protokollens artikel 13.

Agenturets tjenestemænd og øvrige ansatte samt medlemmerne af deres familie, der er tilsluttet ordningen for sociale ydelser for Den Europæiske Unions tjenestemænd og øvrige ansatte, tilsluttes ikke obligatorisk den schweiziske socialforsikringsordning.

Den Europæiske Unions Domstol har enekompetence i alle spørgsmål vedrørende forholdet mellem agenturet eller Kommissionen og dets personale med hensyn til anvendelsen af Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽²⁾ og andre bestemmelser i EU-retten om arbejdsforhold.

⁽¹⁾ Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 af 25. marts 1969 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse (EFT L 74 af 27.3.1969, s. 1). Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1749/2002 (EFT L 264 af 2.10.2002, s. 13).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29.2.1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (Vilkårene for de øvrige ansatte) (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1). Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2104/2005 (EFT L 337 af 22.12.2005, s. 7).

BILAG B

FINANSKONTROL AF SCHWEIZISKE DELTAGERE I DET EUROPÆISKE LUFTFARTSSIKKERHEDSAGENTURETS AKTIVITETER*Artikel 1***Direkte kommunikation**

Agenturet og Kommissionen kommunikerer direkte med de deltagere i agenturets aktiviteter, der enten som kontrahenter, deltagere i agenturets programmer, modtagere af en betaling over agenturets eller Kommissionens budget eller som underkontrahenter er hjemmehørende i Schweiz. De pågældende kan direkte til Kommissionen og agenturet sende alle oplysninger og relevante dokumenter, som de skal meddele i henhold til de instrumenter, der henvises til i denne aftale, samt til de kontrakter og aftaler, der er indgået, og de beslutninger, der er truffet i medfør af disse instrumenter.

*Artikel 2***Kontrol**

1. Ifølge Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ og den finansforordning, som agenturets bestyrelse vedtog den 26. marts 2003 i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 23. december 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1602/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾, og ifølge de øvrige bestemmelser, som nærværende afgørelse henviser til, kan det i kontrakter og aftaler, der indgås, og beslutninger, der træffes med modtagere hjemmehørende i Schweiz fastsættes, at agenturets og Kommissionens ansatte eller andre, som de har givet beføjelse dertil, til enhver tid kan foretage videnskabelig, finansiel, teknologisk og anden revision hos dem og deres underkontrahenter.

2. Ansatte i agenturet eller Kommissionen eller andre af agenturet eller Kommissionen hertil bemyndigede personer skal have uhindret adgang til arbejdssteder, arbejder og dokumenter samt alle nødvendige informationer, herunder også i elektronisk form, med henblik på gennemførelse af denne revision. Denne adgang skal udtrykkeligt fremgå af kontrakter eller aftaler, der indgås ifølge de instrumenter, som nærværende aftale henviser til.

3. Den Europæiske Revisionsret har samme rettigheder som Kommissionen.

4. Revisionen kan finde sted fem år efter nærværende afgørelses ophør eller i overensstemmelse med bestemmelserne i kontrakterne og aftalerne eller de pågældende beslutninger.

5. Den schweiziske forbundsfinanskontrol underrettes på forhånd om de revisioner, der gennemføres på schweizisk område. Denne underretning er ikke en retlig forudsætning for gennemførelsen af revisionerne.

*Artikel 3***Kontrol på stedet**

1. Som led i denne aftale bemyndiges Kommissionen (OLAF) til at foretage kontrol og inspektion på stedet på schweizisk område i overensstemmelse med betingelserne og reglerne i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽³⁾.

2. Kommissionen forbereder og gennemfører kontrol og inspektion på stedet i nært samarbejde med den schweiziske forbundsfinanskontrol eller andre af denne udpegede kompetente schweiziske myndigheder, som underrettes i god tid om kontrollens og inspektionens indhold, formål og retsgrundlag, således at de kan yde den fornødne bistand. Med henblik herpå kan de kompetente schweiziske myndigheder deltage i kontrollen og inspektionen på stedet.

3. Hvis de berørte kompetente schweiziske myndigheder ønsker det, gennemføres den pågældende kontrol og inspektion på stedet af Kommissionen og de kompetente schweiziske myndigheder i fællesskab.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

⁽³⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

4. Hvis deltagerne i programmet modsætter sig kontrol eller inspektion på stedet, yder de schweiziske myndigheder i overensstemmelse med de nationale bestemmelser Kommissionens inspektører den bistand, der er nødvendig for, at de kan udføre den kontrol og inspektion på stedet, som de er blevet pålagt.

5. Kommissionen meddeler så hurtigt som muligt den schweiziske forbundsfinanskontrol alle oplysninger om uregelmæssigheder eller mistanke om uregelmæssigheder, som den har fået kendskab til under gennemførelsen af kontrollen eller inspektionen på stedet. Kommissionen skal under alle omstændigheder underrette ovennævnte myndighed om resultatet af kontrollen og inspektionen.

Artikel 4

Information og konsultation

1. For at sikre at dette bilag gennemføres korrekt, foretager de kompetente myndigheder i Schweiz og i Fællesskaberne jævnligt udveksling af oplysninger, og de iværksætter konsultationer, når den ene eller den anden af parterne anmoder herom.

2. De kompetente schweiziske myndigheder underretter straks agenturet og Kommissionen om alle elementer, de får kendskab til, som kan give formodning om eventuelle uregelmæssigheder i forbindelse med indgåelsen og gennemførelsen af kontrakter, der indgås i henhold til de instrumenter, som denne aftale henviser til.

Artikel 5

Fortrolighed

Alle oplysninger, der er blevet meddelt eller modtaget i medfør af dette bilag, er, uanset formen, omfattet af tavshedspligt og nyder den samme beskyttelse som den, lignende oplysninger har efter den schweiziske lovgivning og efter de tilsvarende bestemmelser, der gælder for Fællesskabets institutioner. Oplysningerne må ikke meddeles til andre end dem, der i fællesskabsinstitutionerne, medlemsstaterne eller i Schweiz i kraft af deres hverv skal have kendskab til dem, eller anvendes til andre formål end til at sikre en effektiv beskyttelse af parternes finansielle interesser.

Artikel 6

Administrative foranstaltninger og sanktioner

Uden at det berører anvendelsen af den schweiziske strafferet, kan agenturet eller Kommissionen pålægge administrative foranstaltninger og sanktioner i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 samt Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾.

Artikel 7

Inddrivelse og tvangsfuldbyrdelse

Agenturets eller Kommissionens beslutninger, der vedtages som led i anvendelsen af denne aftale, og som indebærer en forpligtelse for andre end stater til at betale en pengeydelse, kan tvangsfuldbyrdes i Schweiz.

Fuldbyrdelsespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, påføres af den myndighed, som den schweiziske regering har udpeget og anmeldt for agenturet og Kommissionen. Tvangsfuldbyrdelsen finder sted efter de schweiziske retsplejeregler. Lovligheden af den beslutning, der udgør fuldbyrdelsesgrundlaget, er underlagt Den Europæiske Unions Domstols kontrol.

Afgørelser, der træffes af Den Europæiske Unions Domstol i medfør af en voldgiftsbestemmelse, har fuldbyrdelseskraft på samme betingelser.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.